Noaptea Albă a Galeriilor / NAG, Botoșani, 2026
ATELIER DESCHIS: ANA MARIA MICU, CU ELENA ARCIRE ȘI DAN SOCIU
Date | 2, 3 și 4 octombrie 2026
Program de vizitare zilnic | 12:00 - 20:00
Locație | Atelier Ana Maria Micu, Str. Primăverii nr. 9, Scara C, Etaj 3, Ap. 7, Interfon 07, Botoșani, 710108, România
https://goo.gl/maps/oiCzMSEy6yNhmcNV7
Contact telefonic | 0720038766
Partener NAG Botoșani | Ioan Mateiciuc, Centrul Cultural Botoșani

Pe parcursul ediției curente a Nopții Albe a Galeriilor, prima care se desfășoară în Botoșani, atelierul artistei Ana Maria Micu se deschide publicului ca spațiu de lucru hibrid, găzduind un dialog vizual și literar alături de artista invitată Elena Arcire și scriitorul invitat Dan Sociu.
Gazda expune pictura „brick and mortar but... Yellow, Simona, Qargo” (2026). Un al doilea punct de interes este ilustrația de carte, prin seria „Gravuri ale ficțiunii locuite” (2026), compusă din 32 de desene realizate ca reacție la poeziile lui Dan Sociu din „Purgatoriul”, un volum publicat recent de editura independentă Fantomas.
Într-o cameră separată, Elena Arcire dezvăluie etape de proces ale proiectului său „Fiica Timpului”, o narațiune structurată în trei serii de fotografii analogice de tip pinhole.
https://www.anamariamicu.com/open-studio-nag-2026.html

ANA MARIA MICU – PICTURĂ

Ana Maria Micu,"brick and mortar but ... Yellow, Simona, Qargo", 2026, acrilic și cerneluri acrilice pe pânză, 150 x 200 cm.

Intenția lucrării a fost una formală, tehnică, construită pe capacitatea culorii și a picturii de a se emite pe sine. Am vrut să plece de la galben, ca să obțin în final ceva ce ar putea fi numit qualia galbenului, senzația că din pictură se emană o prezență caldă. O imagine care inițial a fost un desen

colorat pe un fundal galben a trecut spre plaje de culori amestecate intenționat, astfel încât orice nuanță să aibă fizic o cantitate infimă de galben, în cazul culorilor reci, și una generoasă în cazul culorilor calde. Singura culoare pe care am folosit-o ca atare, fără să o amestec cu altele, a fost galben de cadmiu.
Fotografia care stă la baza picturii este una specială din colecția mea de surse, dintr-o zi în care mi-am impus ca exercițiu o oprire în timp, o înlemnire calmă, pentru a mă odihni și a privi. Mi-a returnat prompt o senzație că măcar pentru acea clipă, totul era așa cum trebuie să fie. În amintirea acelei zile, în încercarea de a retrăi acea stare de grație, am petrecut cam 30 de zile cartografiind detalii într-o imagine prea complicată pentru un act obișnuit de pictură. Și mi-a devenit foarte clar că acesta este felul în care pictez – înconjurând un detaliu și declarând cu o culoare – acest lucru este cunoscut și marcat drept frunză, sau cană, sau metal. Gesturile sunt repetate până când totul desfășurat sub privire este indexat și lămurit, moment în care se finalizează și pictura. Spre deosebire de tradiționalul *horror vacui*, practica mea este condusă de un *horror indistincti* – o respingere a ambiguității vizuale și a nonsensului. Nu aglomerez pânza pentru a fugi de gol, ci zăbovesc asupra ei până când fiecare element amorf este obligat să își declare forma și apartenența.

Ana Maria Micu (n. 1979) este o artistă vizuală din Botoșani reprezentată în exclusivitate internațional din 2018 de Mind Set Art Center, Taipei. Tehnica sa predilectă este pictura, practica sa incluzând fluid și desenul, animația sau videoul. Sursele sale de inspirație provin din observarea modificărilor suferite de spațiul său de locuire, care funcționează și ca atelier, sau din negocierea resurselor necesare efortului de a grădinări în condiții improprii. A avut peste 10 expoziții personale, dintre care cele mai importante sunt „Woman, Scaffolding” (2024) la Mind Set Art Center în Taipei și „Mână stângă spre priveliște depărtată” (2022) la Muzeul Național de Artă Contemporană București. Printre participările semnificative în expoziții colective organizate de muzee se numără „Cealaltă față a lumii” (2026) curatoriată de Liviana Dan și Alexandra Runcan la Muzeul Național Brukenthal, „Touch Nature” (2024) curatoriată de Sabine Fellner la Lentos Kunstmuseum Linz, „The Poetic Realm” (2021) la Yu-Hsiu Museum of Art în Taiwan și „După doisprezece ani. Producția artistică din România în 180 de lucrări” (2020) la Muzeul Național de Artă Contemporană București. În 2004, Micu a absolvit programul de Master în Arte Vizuale al Universității de Artă și Design din Cluj-Napoca.
www.anamariamicu.com

ANA MARIA MICU – ILUSTRAȚIE DE CARTE CU SCRIITOR INVITAT DAN SOCIU

Dan Sociu, „Purgatoriul”, Editura Fantomas, Arad, RO, 2026

Ana Maria Micu, Gravuri ale ficțiunii locuite, Desen 1, 2026, tuș indian negru Winsor & Newton pe hârtie Canson Imagine 350 g/mp, 30,3 x 22 cm (formatul hârtiei).

Seria „Gravuri ale ficțiunii locuite” (2026) a Anei Maria Micu a fost realizată special pentru această carte, ca răspuns vizual și conceptual la poeziile lui Sociu. Cele 32 de imagini sunt desenate liber cu cerneală de India pe hârtie, fără referințe fotografice, printr-un proces intuitiv care a implicat, ocazional, ascultarea poeziilor prin intermediul unei funcții de citire cu voce tare, în buclă continuă.

Dan Sociu (n. 1978) este un scriitor și traducător român. A publicat numeroase volume de poezie și proză, obținând importante distincții literare. Printre operele sale notabile se numără colecțiile de poezie „cântece eXcesive” (2005) și „Uau!” (2019), alături de romane precum „Urbancolia” (2008). Extinzându-și prezența internațională, volumul său de poezie „Deep Fakes” (2026), tradus în engleză de Monica Cure, va apărea în curând la World Poetry Books. Pe lângă activitatea sa de autor, a tradus numeroase opere din limba engleză și a participat la rezidențe artistice la Art Omi (Ledig House) în Statele Unite și la Akademie Schloss Solitude în Germania.
https://www.instagram.com/dansociu/

Fantomas este o editură independentă cu sediul în Arad, România, coordonată de Vasile Leac. Aceasta se concentrează pe fenomene culturale experimentale și literatură contemporană, acordând prioritate vocilor emergente și neconvenționale.
https://fantomas.ro/

PRESĂ
Anunț preliminar cu un fragment din carte pe site-ul Clivaj
https://clivaj.ro/o-tentativa-esuata-de-a-deveni-spirit-pur/

ARTIST INVITAT ELENA ARCIRE – ATELIER DESCHIS
Etapa de lucru a proiectului „Fiica Timpului”, expoziție ce își propune să spună o poveste în 3 serii de fotografii analog de tip pinhole.

Elena Arcire, 2026, Documentare de proces, fotografie digitală

„Imaginează-ți Timpul ca un cal cu șapte copite, care aleargă roata lumii pentru a urni viețile muritorilor.
Timpul, existând cu muritorii de veacuri și veacuri, prinde drag de ei și, din dorința de a înțelege ce înseamnă să trăiești, decide să li se dea cu totul, murind și împărțindu-se fiecăruia dintre ei.
Muritorii, găsind cadavrul Timpului, se sperie și nu știu cum să își miște viețile, așa că, împreună cu Cele Trei Mame, creează un locțiitor: din oase de Timp, bucăți de stea și spirit de om. Au înlănțuit această făptură de Pământ, prinzând una dintre bucățile stelei în mare, și au numit-o Fiica Timpului.
La fiecare ciclu, Fiica Timpului avea să moară, iar sufletul să i se mistuie, să călătorească până în Negura de dincolo de vremuri, aducând sufletele muritorilor înapoi pe roata lumii. Acolo o aștepta propriul corp pentru a începe să învârtă roata din nou și din nou și din nou. Într-una din zile însă, Fiica Timpului avea să observe că roata nu mai avea să ducă mult

alături de sufletul ei. Ea alege să părăsească Lumea Celestă, plecând spre singurul loc de care nu putea fugi, devenind om, căutându-și atât tatăl, cât și scopul, în speranța că Roata nu se va opri pe vecie.”

Elena Arcire este un artist experimental care a absolvit Universitatea de Artă și Design Cluj-Napoca în anul 2024 și a participat la Bienala Internațională de Ceramică „Artele Focului” 2022 (Muzeul de Artă Cluj-Napoca), la expoziția „Sub Vitrum” 2023 (La Cave, Cluj-Napoca) și la „Expo Maraton” 2024 (Galeria Casa Matei, Cluj-Napoca) cu proiectul expozițional „A Body without A Name”. În practica sa artistică integrează tehnici diverse, printre care fotografia, artele textile, narațiunea, sunetul și sticla. Prin procesul creativ, Elena încearcă să înțeleagă sistemele de funcționare ale lumii pentru a îmbunătăți modul în care ea se mișcă în viață și în comunitățile din care face parte. Acest act ia ființă prin descompunerea tiparelor observate (sentimente, tradiții, experiențe, ritmuri) și recompunerea lor, procesându-le și oferindu-le comunității.
https://www.instagram.com/elena_arcire/

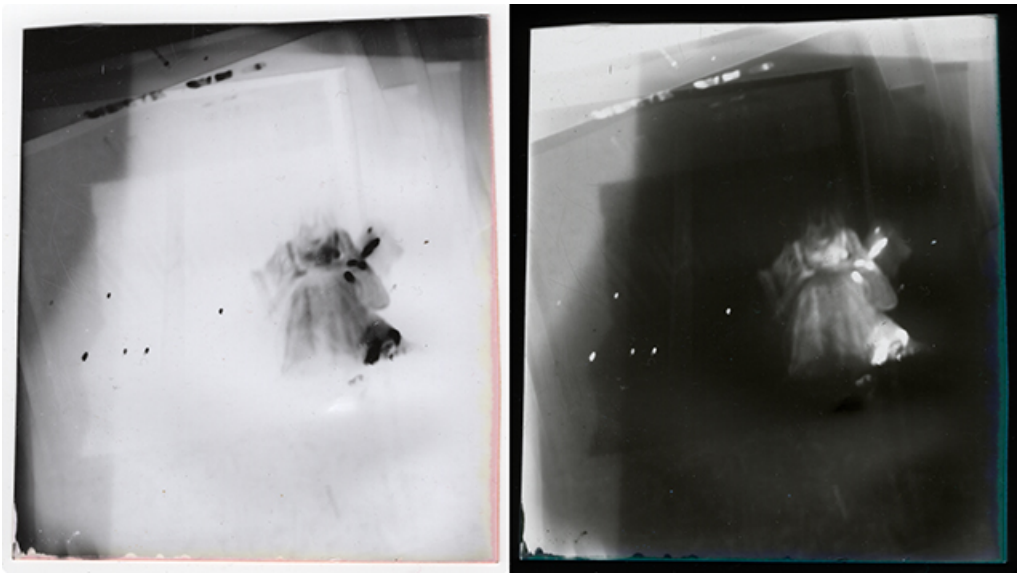

Elena Arcire, 2026, Diptic documentar. Stânga: negativ original fotografie stenopiacă pe hârtie fotosensibilă cu margini de debitare neregulată (9,7 x 8,5 cm). Dreapta: pozitiv obținut prin inversare digitală.